

Co je Mezinárodní trestní soud, který právě vydal zatykač na Putina?

sputniknews.com/20230317/kangaroo-court-what-is-the-international-criminal-court-that-just-issued-a-warrant-for-putin-1108521835.html

© AP Photo / Peter Dejong

© AP Photo / Peter Dejong

ICC se sídlem v nizozemském Haagu údajně obvinil Putina a Marii Aleksejevnu Lvovou-Belovou, Putinovu komisařku pro práva dětí v Ruské federaci, z „nezákonné deportace obyvatelstva a nezákonného přesunu obyvatelstva“ kvůli zprávám, že ukrajinská děti byly odebrány z částí západního Ruska, které se předtím odtrhly od Ukrajiny a připojily se k Ruské federaci.

Moskva uvedla, že odvádí lidi z předních linií, kde ukrajinské raketové útoky zabíjejí a zraňují civilisty od prvních dnů konfliktu. "Děláme, co je v našich silách, abychom udrželi mladé občany v rodinách, a v případě nepřítomnosti nebo úmrtí rodičů a příbuzných převedli sirotky do opatrovnictví. Zajišťujeme ochranu jejich životů a blaha," uvedla ruská ambasáda ve Washingtonu. , DC, řekl nedávno.

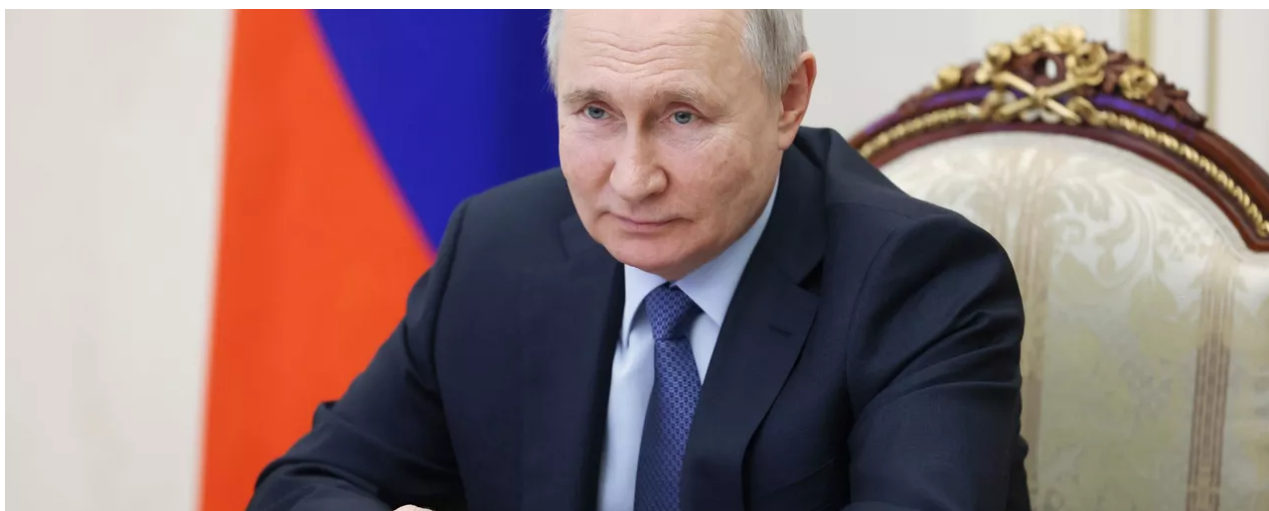
"Rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu nemají pro naši zemi žádný význam, a to ani z právního hlediska," řekla mluvčí ruského ministerstva zahraničí Maria Zacharovová. "Rusko není stranou Římského statutu ICC a nenese z něj žádné závazky. Rusko s tímto orgánem nespolupracuje a veškeré případné [příkazy] k zatčení přicházející od soudu pro nás budou právně neplatné."

Co je to vlastně za soud?

Počátky soudu

V průběhu 20. století bylo učiněno několik pokusů o zřízení mezinárodního tribunálu pro stíhání takových ohavných mezinárodních zločinů, jako jsou válečné zločiny, zločiny proti lidskosti a genocida. V každém okamžiku však zasáhla světová politika, aby se takový podnik stal nerealistickým.

To, co se stalo ICC, se postupně formovalo během 90. let, kdy Valné shromáždění Organizace spojených národů pověřilo Komisi pro mezinárodní právo (ILC), skupinu právních expertů jmenovaných Valným shromážděním OSN, aby navrhla rámec pro takový soud. Do června 1998 bylo několik návrhů předloženo pracovními orgány jmenovanými OSN a následující měsíc byla svolána diplomatická konference v Římě v Itálii.

před 15 hodinami

Římský statut z roku 1998

Římský statut byl na konferenci přijat 120 národy, které pro něj hlasovaly. Dalších 21 se zdrželo hlasování a sedm zemí hlasovalo proti: Čína, Irák, Izrael, Libye, Katar, Spojené státy americké a Jemen. Národy, které ji podepsaly, ji však musely nechat ratifikovat vlastními vládami a smlouva vstoupila v platnost v roce 2002 poté, co tak učinilo 60 zemí.

Dále má jurisdikci pouze tehdy, jsou-li trestné činy spáchány na území státu, který je stranou smlouvy, nebo jsou-li spáchány státem, který je stranou smlouvy, nebo pokud Rada bezpečnosti Organizace spojených národů hlasuje o udělení jurisdikce, nebo pokud stát, který není stranou smlouvy, apeluje na ICC, aby mu dal jurisdikci.

Kolik národů je nebo není stranou Římského statutu?

K březnu 2023 je počet států, které jsou smluvními stranami smlouvy, 123. Několik států také v průběhu let odvolalo svůj podpis, včetně Filipín, Burundi, Izraele, Spojených států, Súdánu a Ruska. Jižní Afrika svůj podpis v jednu chvíli odvolala, ale později smlouvu znovu podepsala.

Počkat, neschválil Trump ICC?

Ano, v červnu 2020 administrativa tehdejšího amerického prezidenta Donalda Trumpa oznámila, že sankcionuje úředníky ICC vízovým omezením pro ně a jejich rodiny a zahájí protivyšetřování ICC pro údajnou korupci. Urychlujícím faktorem byl soud, který oznámil, že hodlá vyšetřovat válečné zločiny v 20 let trvající okupační válce USA v Afghánistánu.

Trumpův ministr zahraničí Mike Pompeo zesměšnil ICC jako „klokaní soud“, což je anglický termín pomluvy pro soudy, které jsou považovány za „přeskakování“ široce uznávaných standardů judikatury, aby vynesly předem rozhodnutá odsouzení a věty.

2. června 2020, 19:30

Washingtonský „zákon o invazi do Haagu“

USA vždy měly s ICC bouřlivé vztahy. Jak bylo uvedeno výše, podepsala Římský statut z roku 1998 v roce 2000, ale dala jasně najevo, že ho nehodlá ratifikovat a že se domnívá, že v důsledku svého podpisu nemá žádné právní závazky.

V roce 2002 tehdejší americký prezident George W. Bush podepsal americký zákon o ochraně členů služeb (ASMA), neformálně známý jako „zákon o Haagské invazi“, protože opravňuje prezidenta použít „všechny prostředky nezbytné a vhodné k tomu, aby propuštění jakéhokoli amerického nebo spojeneckého personálu zadržovaného nebo uvězněného Mezinárodním trestním soudem, jeho jménem nebo na žádost.

Zákon z roku 2002 rovněž zakazuje americkou vojenskou pomoc zemím, které jsou smluvními stranami ICC, ačkoli existuje řada upozornění, včetně pro členy NATO, hlavní spojence mimo NATO, čínskou autonomní oblast Tchaj-wan a země, které vstoupily do „čl. 98 dohod“ nevydávat občany USA ICC.

Po Bushovi se tehdejší americký prezident Barack Obama přiblížil k ICC, ale neudělal žádný krok, aby přistoupil na jeho jurisdikci, a Trump byl mnohem nepřátelštější vůči soudu v souladu se svou všeobecnou nedůvěrou v mezinárodní instituce s mocí nad

americkou suverenitou. Za amerického prezidenta Joea Bidena, který nastoupil do úřadu v roce 2021, USA upustily od sankcí z Trumpovy éry, ale vůči ICC zůstávají v patové pozici.